

Határtalanul! - Nagy erdélyi körutazásunk története

Emlékezetes utazásunkat 2021. augusztus 31.-én kezdtük meg. Mindenki felettébb izgatottan érkezett meg hajnalban a Fabó Éva sportuszoda elé, ahol már várt minket a 49+2 fős, komfortos Atlasz Buszunk, ami majdnem egy hétig a második otthonunkként szolgált.

Az összes diáktársam türelmetlenül várta az indulás pillanatát, szinte meg sem éreztük a csípős, hajnali hideg időjárást. A határhoz való utazással töltött idő során feljött mellettünk a nap, így számos érdekes állatot, valamint elsuhanó nevezetességet véltünk felfedezni, amikor kitekintettünk a buszablakon. A határhoz érve arra számítottunk, hogy esetleg órákon át tartó várakozás áll előttünk, de fél óránál tovább nem pihentünk, csak addig a rövid ideig, amíg a személyi igazolványunkat ellenőrizték. Az első napunk rendkívül tartalmasan telt, mégsem ezt nevezném ki a legsűrűbb napnak, amiben részünk volt. Utazásunk legelső állomása Nagyvárad volt. A római katolikus székesegyházat volt alkalmunk megtekinteni, megkoszorúztuk Szent László király szobrát, emellett pedig hallhattunk egy részletes és felettébb érdekes előadást az életéről.

Ezután tettünk egy sétát Nagyvárad belvárosában, melynek során érintettük a Bémer, illetve a Szent László teret, a Fekete Sas Palotát, a Városházát, ezenkívül pedig sétáltunk a Körös-parton is, ami külön nagyon tetszett mindannyiunknak, mert gyönyörű volt. A nap következő programja egy rövid fotószünet volt a Királyhágón, ahonnan csodálatos panoráma nyílt a természetre és a monumentális hegyszerekekre, amik körülvettek minket.

Az első Erdélyben töltött napunk utolsó állomása a körösfői Református templom volt, ahol megtekinthettük a Rákóczi szőnyeget, amit mindenki különös érdeklődéssel figyelt. A Református templom után elindultunk az első szálláshelyre ahol a kirándulásunk során megszálltunk, mégpedig egy kis faluba, Mezőmadarasra. A szállás hangulata, a házi főtt ételek íze, illetve az emberek kedves természete mind hozzájárult ahhoz, hogy otthonias hangulatban, nyugodtan és boldogan zárjuk le a tartalmas napot.

Másnap reggel a reggeli elfogyasztása után bepakoltuk a csomagjainkat a buszunk csomagterébe, majd a zuhogó eső ellenére is jókedvvel indultunk neki az előttünk álló kalandoknak. A napunk első állomása a Parajdon fellelhető sóbánya volt, ahol kisebb technikai szünet után, lehetőségünk nyílt eltölteni egy kis szabadidőt a sóbarlangban. Szuveníreket vásárolhattunk, valamint bármelyik programban szabadon kipróbálhattuk magunkat. Innen Korondra mentünk tovább, ahol ugyan az eső elmosta a nyugodt sétánkat az állandó kirakodóvásárban, de alkalmunk nyílt igazi erdélyi cserépedényeket vásárolni, ami mindenkit nagy örömmel töltött el. Ellátogattunk még a sóvágó műhelybe, ahol a nevünk elmondása fejében ingyen sókristállyal jutalmaztak minket.

Délután Erdély legnevezetesebb természeti látnivalójához, a több száz méteres sziklafalak közt kanyargó Békás-szoroshoz vezetett az utunk. Miután kigyönyörködtük magunkat és sétáltunk egyet a monumentális sziklák között, felkerestük a hegyomlás által keletkezett Gyilkos-tó környékét. A Gyilkos-tó megtekintése után elfoglaltuk a második szálláshelyünket, mégpedig Gyergyószentmiklóson.

A harmadik nap reggelén, a reggelink elfogyasztása és a buszba való bepakolás után, Gyergyószentmiklóson Salamon Ernő költő műveiből olvastunk fel, illetve rövid sétát tettünk a városban. Ezután utunkat tovább folytattuk, felkerestük a csíksomlyói kegytemplomot, és akinek úgy tartotta kedve, az a csodatevő Mária szobor elé járulhatott. Szót ejtettünk a csíksomlyói búcsúról is. Miután meglátogattunk egy szuvenírboltot, a Csomád-hegységbe mentünk tovább, ahol a Mohos Természetvédelmi Terület található, ami az egyik személyes kedvenc látnivalónk volt. A tanösvényen való kirándulás után lesétálunk a Szent Anna-tóhoz, ahol megkóstolhattuk az erdélyi kürtöskalácsot. (Isteni finom volt!) Ezután Alsócsernátonban látogatást tettünk Székelyföld leggazdagabb skanzenjében, a Hauszman Pál Múzeumban. A nagy kapun belépve az udvarra, mindenki megtorpant egy pillanatra, hiszen a szemünk elé tárult egy gyönyörű park, közepén a nemesi udvarházzal, kúriával, tőle jobbra a szabadtéri múzeum, beépített, eredeti bútorzatú székely házakkal. A hosszú, tartalmas nap végén elfoglaltuk a szállásunkat Gelencén, ahol két egymást követő napon szálltunk meg. Ez a szálláshely volt a kedvencem, mivel gyönyörű táj vette körül, emellett pedig csodálatos emberek szállásoltak el minket. Imádtam a történeteket, amiket a házigazdától hallhattunk minden reggelinél és vacsoránál, emellett pedig isteni finomak voltak az ételek, a szállás pedig hihetetlenül otthonos és kellemes hangulatú volt.

A negyedik napon sétával indítottuk a napot Sepsiszentgyörgy főterén. Megtekintettük Kós Károly egyik legkiemelkedőbb alkotását, a Székely Nemzeti Múzeum épületét. Ezután a Vargyas-szorosban folytattuk a napot egy frissítő túrával. Ellátogattunk az Almási-barlanghoz, útközben többször is átkeltünk pallókon és hidakon a Vargyas-patakja felett.

Ezután Kisbaconban a Benedek Elek emlékházban megemlékeztünk a költő életéről, aztán pedig visszatértünk Gelencére a szálláshelyünkre.

Az ötödik nap reggelén ismét bepakoltunk a buszba és búcsút vettünk a kedvenc szállásadóinktól, majd Prázsmár felé vettük az utat. Prázsmáron megtekintettük a lenyűgöző szász erődtemplomot. Ezután városnéző séta következett Brassóban, amely során a brassói születésű Áprily Lajosra emlékeztünk. Sétáltunk a hangulatos szász város műemlékei között, és megcsodáltuk a Fekete-templomot, a Katalin kaput, és az épen maradt bástyákat. Ezután Töröcsváron, a káprázatos szász határvárat látogattuk meg, ami mindenkinek egyformán elnyerte a tetszését. Este Székelyudvarhelyen sétáltunk, ellátogattunk a szoborparkba. Kora este Farkaslakán Tamási Áron sírjánál róttuk le kegyeletünket, valamint koszorúztunk is, illetve megtekintettük a Trianon-emlékművet is. Este megérkeztünk a Farkaslakán lévő szállásunkra, ahol ugyancsak szívélyes fogadtatásban volt részünk. Engedélyt kaptunk arra is, hogy tartsunk egy kis búcsú összejevetelt az osztályon belül, ahol lezártuk a nyári szünetet és elbúcsúztunk Erdélytől.

A hatodik napon megtekintettük Fehéregyházán Petőfi kútját, ahol utoljára látták élve a költőt. Ezt követően Segesvár történelmi központjába érkeztünk. Megtekintettük Petőfi Sándor szobrát, illetve ismerkedtünk az erdélyi szászok életével is. Az utolsó programunk a libegővel való közlekedés volt, egyenes a dévai várba, ahol kellemes sétát tettünk, emellett pedig a szép időnek köszönhetően megcsodálhattuk az elképesztő panorámát, ami a várból kitekintve a szemünk elé tárult.

Az utolsó program végeztével ismét buszra szálltunk, és elindultunk haza. A határátkelés megint csak zökkenőmentesen folyt, könnyes búcsút vettünk a gyönyörű Erdélytől. Ez a kirándulás igazi csapattá kovácsolta az osztályközösségünket, felejthetetlen élményeket szerezve számunkra. Biztosak vagyunk benne, hogy nem utoljára léptük át a csodás Erdély határát.

Külön köszönetet szeretnénk mondani a sofőrünknek, Csabinak, aki kitartott mellettünk a hosszú utazás alatt. Emellett köszönettel tartozunk az idegenvezetőnknek, Andreának, aki nagyon-nagyon a szívünkhöz nőtt a pár nap alatt. Szórakoztatott minket a történeteivel, oktatott minket a tudásával. Köszönjük szépen a gelencei szállásadóinknak is, amíg élünk nem feledjük el a vendéglátást és a mérhetetlen szeretetet, amit Tőlük kaptunk.

Dunaújvárosi Széchenyi István Gimnázium - 12.C osztály